

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 5C/217/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6312208385
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Hýseková
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2015:6312208385.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Brezno, sudkyňou JUDr. Annou Hýsekovou, v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOŠŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598 zast. Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO 36 864 421 proti odporkyni Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

- I. Súd návrhy navrhovateľa na prerušenie konania **z a m i e t a**.
- II. Súd návrh navrhovateľa na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy **z a m i e t a**.
- III. Odporkyni sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Návrhmi zo dňa 27. 09. 2012 sa domáhal navrhovateľ voči odporkyni náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v zmysle § 3 zákona č. 514/2003 Z.z., ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Brezno, pretože tento nerozhodol o žiadosti exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre pohľadávku navrhovateľa, ktorá vznikla nesplnením záväzku dlžníka vyplývajúceho zo zmluvy o úvere v zákonom stanovenej lehote, ktorý nárok si uplatnil aj písomnou žiadosťou adresovanou odporkyni podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z.

V konaní vedenom pôvodne pod sp.zn. 5C/217/2012 sa tohto nároku domáhal z dôvodu, že v exekučnej veci vedenej na Okresnom súde Brezno pod sp.zn. 2Er 852/2009 proti povinnej I. P. (v ktorom sa domáhal vymoženía sumy 618,77 Eur s príslušenstvom), súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až po zákonom stanovenej dobe, a to zamietnutím žiadosti o udelenie poverenia. Z tohto dôvodu sa domáhal náhrady majetkovej škody vo výške 3 179,62 Eur, ktorá mala predstavovať náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá už nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu a nemajetkovej ujmy vo výške 635,92 Eur (20% z uplatňovanej istiny s príslušenstvom) ako náhradu za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a zamedzenie vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie (spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom) a zároveň sa domáhal náhrady trov konania.

V konaní vedenom pôvodne pod sp.zn. 5C/225/2012 sa tohto nároku domáhal z dôvodu, že v exekučnej veci vedenej na Okresnom súde Brezno pod sp.zn. 11Er 155/2010 proti povinnému E. M. (v ktorom sa domáhal vymoženía sumy 781,-Eur s príslušenstvom) súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až po zákonom stanovenej dobe, a to zamietnutím žiadosti o udelenie poverenia. Z tohto dôvodu sa domáhal náhrady majetkovej škody vo výške 3 469,54 Eur, ktorá mala predstavovať náhradu istiny

s príslušenstvom, ktorá už nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu a nemajetkovej ujmy vo výške 693,91 Eur (20% z uplatňovanej istiny s príslušenstvom) ako náhradu za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a zamedzenie vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie (spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom) a zároveň sa domáhal náhrady trov konania.

V konaní vedenom pôvodne pod sp.zn. 5C/231/2012 sa tohto nároku domáhal z dôvodu, že v exekučnej veci vedenej na Okresnom súde Brezno pod sp.zn. 2Er 1026/2009 proti povinnému O. T. (v ktorom sa domáhal vymoženía sumy 390,37 Eur s príslušenstvom) súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až po zákonom stanovenej dobe, a to zamietnutím žiadosti o udelenie poverenia, preto sa domáhal náhrady majetkovej škody vo výške 1 790,34 Eur, ktorá mala predstavovať náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá už nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu a nemajetkovej ujmy vo výške 358,07 Eur (20% z uplatňovanej istiny s príslušenstvom) ako náhradu za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a zamedzenie vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie (spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom) a zároveň sa domáhal náhrady trov konania.

V konaní vedenom pôvodne pod sp.zn. 5C/318/2012 sa tohto nároku domáhal z dôvodu, že v exekučnej veci vedenej na Okresnom súde Brezno pod sp.zn. 2Er 1547/2010 proti povinnej I. E. súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až po zákonom stanovenej dobe, a to zamietnutím žiadosti o udelenie poverenia. Z tohto dôvodu sa domáhal náhrady majetkovej škody vo výške 125,-Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 352,20 Eur a zároveň sa domáhal náhrady trov konania.

Uznesením č.k. 5C/217/2012-30 zo dňa 26. 03. 2013 Okresný súd Brezno v zmysle § 112 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len "O.s.p.") spojil veci pôvodne vedené pod sp.zn. 5C/217/2012, sp.zn. 5C/225/2012, sp.zn. 5C/231/2012 a sp.zn. 5C/318/2012 na spoločné konanie s tým, že ďalej budú tieto veci vedené pod sp.zn. 5C/217/2012.

Dňa 30. 04. 2013 sa odporkyňa vyjadrila k návrhu navrhovateľa a žiadala žalobný návrh navrhovateľa zamietnuť.

Vo veci bolo rozhodnuté rozsudkom č.k. 5C/217/2012-106 zo dňa 11. 07. 2014, ktorým súd návrh vo veci samej zamietol a odporkyni nepriznal náhradu trov konania. Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ odvolanie a Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 15Co/810/2014-164 zo dňa 10. 09. 2015 rozsudok okresného súdu zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie z dôvodu, že nerozhodol o návrhu na prerušenie konania, preto nebolo možné vo veci riadne pokračovať a vydať rozhodnutie vo veci samej, pričom o návrhu na prerušenie konania mal súd rozhodnúť výrokom hoci aj v rozsudku vo veci samej.

Súd vykonal dokazovanie obsahom listinných dokladov nachádzajúcich sa v spise sp.zn. 5C/317/2012 a obsahom listín v pripojených exekučných spisoch tunajšieho súdu sp.zn. 2Er/852/2009, 11Er/155/2010, 2Er/1026/2009 a 2Er/1547/2008 a zistil tento skutkový stav:

Navrhovateľ v návrhu uviedol, že vykonáva na základe registrácie podnikateľskú činnosť v prevažnej miere v oblasti poskytovania krátkodobých úverov. V zmysle ustanovenia § 38 a nasl. zákona č. 233/1995 Z. z. (Exekučného poriadku) požiadal súdneho exekútora o vykonanie exekúcie pre svoje pohľadávky vzniknuté neplnením záväzkov vyplývajúcich zo zmlúv o úvere. V spojených veciach sa domáhal náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom okresného súdu v exekučnom konaní z dôvodu, že exekučný súd nevydal na žiadosť súdneho exekútora rozhodnutie o udelení poverenia na vykonanie exekúcie v jeho prospech v lehote 15 dní od doručenia tejto žiadosti, ktorá lehota bola stanovená v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, ale rozhodol o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po uplynutí zákonom stanovenej doby, pričom veci nevykazovali prvky nadmernej zložitosti ani si nevyžadovali spoluprácu s účastníkmi konania.

Priamo v návrhu vzniesol navrhovateľ námietku predpojatosti okresného súdu vzhľadom na to, že vecne aj miestne príslušným vo veci konať je súd, ktorý svojím konaním vyvolal skutočnosť zakladajúcu práva uplatňované touto žalobou.

Navrhovateľ podal súdnemu exekútorovi návrhy na vykonanie exekúcie na základe exekučných titulov - rozsudkov Stáleho rozhodcovského súdu. Exekútor následne podal žiadosti o udelenie poverení na vykonanie exekúcií, o ktorých mal exekučný súd rozhodnúť v zákonnej lehote 15 dní. Mal za to, že výnimka z 15-dňovej lehoty na udelenie poverenia v citovanom ustanovení platnom od 01. 06. 2010 do 31. 05. 2011 a od 01. 06. 2011 sa v prípade rozhodcovských rozsudkov ako exekučných titulov nemala uplatňovať. Zákon č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní neobsahuje slovné spojenie rozhodcovská komisia, ale spojenie rozhodcovský súd. Podľa odbornej literatúry sa vykonateľným rozhodnutím rozhodcovskej komisie, resp. zmluvou ňou schváleným, rozumelo rozhodnutie v pracovných sporoch vydané rozhodcovskými komisiami v rozhodcovskom konaní podľa § 207 Zákonníka práce a vyhlášky č. 42/1975 Zb. Exekučným titulom teda nebolo rozhodnutie rozhodcovskej komisie, preto neprichádzala do úvahy výnimka uvedená v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, že 15-dňová lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) Exekučného poriadku. V konaniach v období platnosti § 44 ods. 2 Exekučného poriadku od 01. 02. 2002 do 31. 05. 2010 mal súd zákonnú povinnosť rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelení poverenia na vykonanie exekúcie v lehote 15 dní od doručenia tejto žiadosti bez ohľadu na to, či exekučným titulom bolo rozhodnutie všeobecného súdu alebo rozhodcovského súdu alebo napr. notárska zápisnica.

Exekučný súd preskúmaním žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku bez splnenia zákonných podmienok, keď súd bez ďalších legálnych predpokladov založil svoju právomoc, sa dostal do pozície orgánu vykonávajúceho komplexné preskúmanie exekučného titulu metódou, ktorá mu v rámci zverenej právomoci neprináležala, a tak porušil základnú zásadu právneho štátu - zásadu legality. Exekučný súd konal tak, že sám rozhodol vo veci uznesením. Táto právomoc by mu prináležala len vtedy, ak by si ju odvodzoval od § 40 a nasl. zákona č. 244/2002 Z.z., avšak exekučný súd nekoná o zrušení tuzemského rozsudku. Ak nedôjde k včasnemu splneniu formálnych a materiálnych podmienok uvedených v § 40 zákona č. 244/2002 Z.z., zanikne právomoc všeobecného súdu meritórne rozhodovať o veci. Exekučný súd tým, že svojím nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie práva navrhovateľa na zaplatenie dlhu bez splnenia zákonných podmienok, formálne vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej.

Zároveň uviedol, že v konaní vedenom pod sp.zn. 2Er/1547/2010 vyvinul enormné úsilie, aby dosiahol posun v exekučnom konaní a primäl porušovateľa k vydaniu rozhodnutia, keď dňa 02. 07. 2009, dňa 23. 09. 2009, dňa 13. 11. 2009, dňa 25. 02. 2010 spísal a podal žiadosti o informáciu o stave konania a dňa 30. 08. 2010, dňa 23. 11. 2010 a dňa 25. 05. 2011 spísal aj sťažnosť na prieťahy v konaní.

Z dôvodu nesprávneho úradného postupu preto v prípadoch nedodržania 15-dňovej lehoty požadoval náhradu majetkovej škody, ktorá predstavuje náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere alebo náhradu majetkovej škody predstavujúcej účelne vynaložené náklady spojené s činnosťou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v sume 125,-Eur pozostávajúce z výdavkov a) na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému vo výške 70,-Eur, b) na udržiavanie a správu informačného systému vo výške 40,-Eur a c) na administratívne spracovanie textov urgencií, publikačné výdaje, poštovné a telekomunikačné výdaje vo výške 15,-Eur, ako aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 55,-Eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu alebo vo výške 20% z uplatňovanej istiny s príslušenstvom, keď konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Tento bol následkom nesústreďnej činnosti súdu takej intenzity, ktorá má za následok zmarenie nútenej vymožitelnosti majetkového práva navrhovateľa a tým ku zmareniu legitímneho očakávania navrhovateľa, že dôjde zákonným postupom súdu ku vymoženiu jeho pohľadávky. Márnym uplynutím času boli ohrozené legitímne očakávania navrhovateľa, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky a došlo aj k vyvolaniu rizík zániku povinného, zmarenia účelu pre stratu kontaktu s povinným a k insolvenčii povinného.

Odporkyňa žiadala návrh zamietnuť. Návrh ako taký považovala za zmätočný, pretože navrhovateľ neuvádza spisové značky príslušných exekučných konaní, nesprávne uvádza údaje o povinných a neuvádza ani dátumy doručenia podaní na súd, čo má význam pre posúdenie celej veci a ani dátum, kedy sa navrhovateľ dozvedel o vzniku škody. Ďalej uviedla, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní súdu. Takúto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Pokiaľ by konajúci súd mohol hodnotiť postup iného súdu z hľadiska existencie prieťahov znamenalo by to, že všeobecné súdy by preskúmavali postup iných všeobecných súdov, čo by mohlo smerovať k porušeniu inštančného princípu. Zo znenia § 15 a § 16 zákona 514/2003 Z.z. vyplýva, že poškodený sa práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Návrh na súd však navrhovateľ podal ešte pred uplynutím tejto lehoty, keď prvá žiadosti o predbežné prerokovanie nároku boli odporkyni doručené dňa 23. 04. 2012. Navrhovateľ neposkytol súčinnosť pri prejednaní jeho návrhu na predbežné prerokovanie nároku, keď nereagoval na výzvu na doplnenie týchto žiadostí. Z týchto dôvodov nárok navrhovateľa odporkyňa nepovažovala za predbežne prerokovaný.

Ku samotnému nároku na náhradu škody uviedla, že tento predpokladá preukázanie nesprávneho úradného postupu, vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi nimi. Ohľadom nedodržania zákonnej lehoty odporkyňa uviedla, že zo samotnej dikcie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia, ale iba na vydanie poverenia. Ak súd exekútora nepoverí, 15-dňová lehota neplatí a logicky sa ani nedá predpokladať, že by to bol zámer zákonodarcu, keďže ide o zložitý proces posudzovania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu. Zároveň je nepochybné, že posúdenie veci a vyjadrenie právneho názoru súdu vo vzťahu k žiadosti o vydanie poverenia, ktoré sa odrazili v rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, nie je možné považovať za nesprávny úradný postup. Ako vyplýva z viacerých rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. 5Cdo 291/2010, 3MCdo 11/2010) vnútroštátny súd má povinnosť ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky, ako aj preskúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy.

Čo sa týka požadovanej materiálnej škody, navrhovateľ nepreukázal jej existenciu a nároky, ktoré si uplatňuje, sú len hypotetické, navrhovateľ neuviedol či ide o skutočnú škodu alebo o ušlý zisk a požadovať paušálne sumy za všeobecne uvedené činnosti je nesprávne a účelové. Ohľadom majetkovej škody odporkyňa ďalej uviedla, že rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia iba preukázalo nespôsobilosť konkrétneho rozhodcovského rozsudku byť exekučným titulom a nespôsobuje nevyhnutnosť pohľadávky. Zároveň uviedla, že navrhovateľ nepreukázal, že pohľadávky sú nevyhnutné v dôsledku rozhodnutia súdu a navrhovateľ mal možnosť získať iný exekučný titul aj podaním návrhu na začatie konania, čo neurobil a sám tým prispel k situácii, ktorú namieta. Čo sa týka nemajetkovej ujmy, kritériá, ktoré majú vplyv na jej výšku sú uvedené v § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. Navrhovateľ bližšie nekonkretizoval, akým spôsobom došlo k zániku jeho podnikateľských aktivít a podnikateľských plánov, ani v čom a ako táto situácia ovplyvnila jeho ďalšie podnikateľské postupy, čím teda navrhovateľ nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy.

Zároveň vzniesla námietku premičania v zmysle § 19 ods. 1 zákona 514/2003 Z.z. pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pred dňom 23. 04. 2009.

Súd vytýčil pojednávanie na deň 15. 12. 2015. Odporkyňa sa z pojednávania ospravedlnila. Navrhovateľ ani jeho právny zástupca sa na pojednávanie nedostavili. E-mailovým podaním, ktoré bolo súdu doručené dňa 03. 12. 2015 navrhol prerušenie konania do právoplatného skončenia konania o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla Slovenská republika predložiť Súdnemu dvoru Európskej únie v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 7C/6/2010. Podľa jeho názoru odpoveď na prejudiciálne otázky má podstatný význam pre rozhodnutie súdu o návrhu navrhovateľa. Zároveň žiadal zrušenie nariadeného pojednávania a prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o jeho ústavnej sťažnosti o porušení jeho práva na zákonného sudcu v danej veci. K žiadosti pripojil kópiu tejto sťažnosti, na ktorej nie je uvedený dátum jej spísania ani z nej nevyplýva, či a kedy bola doručená Ústavnému súdu SR a má sa týkať uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn.

15NcC/138/2012. Návrh na zrušenie nariadeného pojednávania bol odôvodnený prebiehajúcim konaním o jeho sťažnosti na Ústavnom súde SR.

Podľa obsahu súd potom posudzoval túto žiadosť na "zrušenie pojednávania" ako návrh na odročenie pojednávania podľa § 119 Občianskeho súdneho poriadku. V zmysle citovaného zákonného ustanovenia pojednávania sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov, pričom účastník, ktorý navrhuje odročenie pojednávania, musí súdu oznámiť dôvod na odročenie bez zbytočného odkladu po tom, čo sa o ňom dozvedel. Tvrdené konanie Ústavného súdu SR o jeho sťažnosti nepovažoval za dôvod pre odročenie pojednávania, keďže sa nejednalo ani o dôvod pre prerušenie konania v zmysle § 109 Občianskeho súdneho poriadku. Súd potom nevyhovel žiadosti navrhovateľa na odročenie pojednávania a konal v jeho neprítomnosti v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a na pojednávaní v neprítomnosti účastníkov zamietol návrh na prerušenie konania zo dňa 03. 07. 2014 a oba návrhy zo dňa 03. 12. 2015, pretože v danej veci nie sú dôvody na prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 1 písm. b) a ods. 2 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku. O návrhu navrhovateľa na vylúčenie sudcov Okresného súdu Brezno z rozhodovania v predmetnej veci resp. v predmetných spojených veciach právoplatne rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici, ktorý v uzneseniach sp.zn. 15NcC/121/2012 zo dňa 08. 10. 2012 (konania pôvodne vedené na našom súde pod sp.zn. 5C/217/2012 a sp.zn. 5C/225/2012) a sp.zn. 13NcC/122/2012 zo dňa 08. 10. 2012 (konania vedené na našom súde pôvodne pod sp.zn. 5C/231/2012 a sp.zn. 5C/318/2012) rozhodol o tom, že sudcovia Okresného súdu Brezno nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí okrem konkrétne vymenovaných sudcov v daných konaniach, preto neexistuje otázka, ktorú v tomto konaní Okresný súd Brezno nie je oprávnený riešiť. Okresný súd Brezno je tiež toho názoru, že na Ústavnom súde Slovenskej republiky v súvislosti s podanou sťažnosťou navrhovateľa, ktorej podanie na Ústavnom súde SR však navrhovateľ nepreukázal, neprebíha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie okresného súdu v danej veci. Súd tiež poukazuje na to, že ústavná sťažnosť navrhovateľa mala smerovať proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 15NcC/138/2012, ale o námietke zaujatosti bolo rozhodnuté uzneseniami sp.zn. 15NcC/121/2012 a 13NcC/122/2012, pričom Ústavný súd Slovenskej republiky vo veci týkajúcej sa predmetných uznesení Krajského súdu v Banskej Bystrici sťažnosť navrhovateľa odmietol pre nedostatok právomoci Ústavného súdu na prerokovanie (I. ÚS 92/2013-09 a IV. ÚS 336/2013-11). Okrem toho návrh na prerušenie konania, ktorý bol súdu doručený dňa 03. 07. 2014 je úplne identický s návrhom doručeným súdu dňa 27. 09. 2013, ktorý okresný súd uznesením č.k. 5C/217/2012-63 zo dňa 03. 10. 2013 zamietol, pričom toto uznesenie bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 13Co/1032/2013-81 zo dňa 22. 04. 2014. Súd preto tento návrh zo dňa 03. 07. 2014 zamietol aj pre prekážku rozhodnutej veci. Súd taktiež podotýka, že v sťažnosti, ktorá mala byť zaslaná Ústavnému súde Slovenskej republiky navrhovateľ uviedol, že sa týka uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 15NcC/138/2012, ale v spojených veciach sa rozhodovalo vyššie uvedenými uzneseniami krajského súdu, medzi ktorými sa toto uznesenie nenachádza.

Navrhovateľ podaním zo dňa 03. 12. 2015 navrhol prerušiť konanie do rozhodnutia o prejudiciálnych otázkach v konaní prebiehajúcim na Okresnom súde Prešov vo veci sp.zn. 7C/6/2010 s tým, že rozhodnutie súdu v tejto veci má zásadný význam pre posúdenie správnosti postupu exekučného súdu pri vydaní poverenia na výkon exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok. Odôvodnil to tým, že pred Okresným súdom Prešov prebieha pod sp.zn. 7C/6/2010 konanie o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie, ktorého sa mal podľa žaloby dopustiť Okresný súd Prešov v exekučnom konaní vedenom proti žalobkyni na základe neprijateľnej rozhodcovskej doložky, v ktorom sa vymohlo plnenie na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky, ako aj v rozpore so zákonmi schválenými z dôvodu transpozície smerníc Európskej únie, zameranými na ochranu spotrebiteľa na finančnom trhu. Ako odporcovia sú v spore uvedení 1) Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR a 2) POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova č. 25, Bratislava. V konaní vedenom pod sp.zn. 7C/6/2010 boli predložené prejudiciálne otázky a konanie je vedené pred Súdny dvorom Európskej únie pod sp.zn. C - 168/15.

Prerušenie konania prichádza do úvahy vtedy, ak počas konania nastane prekážka postupu konania, ktorá je v zásade odstrániteľná procesným postupom súdu. V istých prípadoch tak súd musí konanie prerušiť, v iných prípadoch buď konanie preruší, alebo urobí iné vhodné opatrenia na odstránenie vady konania. Procesná teória hovorí o obligatórnom (§ 109 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) a o fakultatívnom (§ 109 ods. 2 O.s.p.) prerušení konania. V oboch prípadoch ide o prerušenie konania

rozhodnutím súdu na rozdiel od prerušenia konania zo zákona. Ustanovenie § 109 ods. 2 O.s.p. upravuje tzv. fakultatívne prerušenie konania, čo znamená také, ktoré nie je pre samotné konanie nevyhnutné. Rozhodujúcim hľadiskom tu je zásada hospodárnosti konania, preto prerušenie konania z hľadiska tohto ustanovenia bude predstavovať skôr výnimku, ako pravidlo. Z uvedeného teda vyplýva, že účastník síce môže navrhnúť prerušenie konania, avšak súd nie je povinný takémuto návrhu vyhovieť, čo znamená, že je výslovne na úvahe súdu, či v prípade vzniku určitej zákonom predpokladanej prekážky konania vychádzajúc z § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. konanie preruší. Napriek tomu, že pred Súdny dvorom Európskej únie prebieha konanie o prejudiciálnych otázkach, vyriešenie týchto otázok porušenia komunitárneho práva, v dôsledku čoho bolo prerušené konanie vedené pred Okresným súdom Prešov pod sp.zn. 7C/6/2010, vzhľadom na znenie položených prejudiciálnych otázok, nie je objektívne spôsobilé mať vplyv na rozhodnutie vo veci samej v tomto súdnom konaní. Od navrhovateľky, ktorá sa v konaní náhrady škody domáha, bolo v exekučnom konaní vymožené plnenie na podklade neprijateľnej rozhodcovskej doložky a Súdny dvorom Európskej únie má byť zodpovedané, či vzhľadom na absolútnu nečinnosť navrhovateľky a nevyčerpanie všetkých právnych prostriedkov nápravy ide o také závažné porušenie komunitárneho práva, ktoré by bolo spôsobilé privodiť na jej strane právo na náhradu škody, prípadne bezdôvodné obohatenie a založiť zodpovednosť členského štátu za vznik takejto škody. V tomto konaní, ktoré navrhovateľ žiada prerušiť však uplatňuje náhradu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu mala podľa jeho tvrdenia vzniknúť nesprávnym úradným postupom exekučného súdu spočívajúceho v tom, že o jeho žiadosti na vydanie poverenia bolo rozhodnuté po uplynutí zákonom stanovenej 15-dňovej lehoty, súd postupoval so zbytočnými prietahmi, pričom exekučné konanie bolo ukončené zamietnutím žiadosti o udelenie poverenia a vykonal úradný postup bez splnenia zákonných podmienok podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Prejudiciálne otázky položené Okresným súdom Prešov Súdnemu dvoru Európskej únie smerujú k tomu, či môže vzniknúť zodpovednosť členského štátu za porušenie komunitárneho práva pred tým, ako účastník konania využije všetky právne prostriedky prislúchajúce mu podľa právneho poriadku členského štátu v konaní o výkone rozhodnutia, pred samotným ukončením konania o výkon rozhodnutia a tiež pred vyčerpaním možnosti oprávnenej požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia. Vzhľadom na uvedené rozdiely týkajúce sa skutkových okolností nemá, podľa názoru súdu, zodpovedanie predmetných prejudiciálnych otázok žiadny význam pre rozhodnutie súdu v danej veci, preto aj tento návrh navrhovateľa na prerušenie konania nepovažoval za dôvodný a zamietol ho.

Odporkyňa v konaní namietala, že navrhovateľ doručil súdu návrh predčasne, pred uplynutím šesťmesačnej lehoty uvedenej v § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. Vzhľadom na to, že v čase rozhodovania súdu už táto lehota uplynula, súd nepovažoval túto argumentáciu za dôvod, aby bol návrh zamietnutý pre predčasnosť.

Žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia boli súdu doručené dňa najskôr 06. 08. 2009 a najneskôr 23. 09. 2010, preto námietka premlčania vznesená odporkyňou nie je dôvodná.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (v znení účinnom od 01. 02. 2002 do 31. 05. 2010), súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (v znení účinnom od 01. 06. 2010 do 31. 05. 2011), súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

V exekučnej veci vedenej pod sp.zn. 2Er/852/2009 bola súdu žiadosť o udelenie poverenia doručená dňa 06. 08. 2009. Okresný súd žiadal súdneho exekútora o doloženie zmluvy o úvere. Následne súd

žiadal Stály rozhodcovský súd o doloženie fotokópie rozhodcovského spisu. Po doručení zmluvy o úvere bola žiadosť o udelenie poverenia zamietnutá uznesením zo dňa 02. 08. 2010 (nie dňa 05. 10. 2010, ako uviedol v návrhu navrhovateľ). Proti tomuto uzneseniu bolo navrhovateľom podané odvolanie. Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 15. 02. 2011 bolo odvolacie konanie zastavené z dôvodu späťvzatia odvolania odvolateľom. Následne bola exekúcia zastavená.

V exekučnej veci vedenej pod sp.zn. 11Er/155/2010 bola súdu žiadosť o udelenie poverenia doručená dňa 28. 04. 2010. Okresný súd žiadal Stály rozhodcovský súd o doloženie fotokópie rozhodcovského spisu. Po jeho doručení bola žiadosť o udelenie poverenia zamietnutá uznesením zo dňa 06. 08. 2010 (nie dňa 05. 10. 2010, ako uviedol v návrhu navrhovateľ). Proti tomuto uzneseniu bolo navrhovateľom podané odvolanie. Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25. 11. 2010 bolo uznesenie okresného súdu zrušené a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie. Následne okresný súd žiadal oprávneného o doručenie úverovej zmluvy so všetkými prílohami vrátane všeobecných obchodných podmienok a rozhodcovskej zmluvy, ktoré doklady neboli súdu doručené, a preto uznesením zo dňa 17. 02. 2011 opätovne zamietol žiadosť o udelenie poverenia. Na základe odvolania podaného navrhovateľom krajský súd uznesením zo dňa 23. 06. 2011 zrušil uznesenie okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Následne okresný súd doručoval predmetné uznesenie krajského súdu a poverenie bolo vydané dňa 19. 08. 2011.

V exekučnej veci vedenej pod sp.zn. 2Er/1026/2009 bola súdu žiadosť o udelenie poverenia doručená dňa 26. 08. 2009. Okresný súd žiadal Stály rozhodcovský súd o doloženie fotokópie rozhodcovského spisu. Po doručení zmluvy o úvere bola žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá uznesením zo dňa 02. 08. 2010 (nie dňa 05. 10. 2010, ako uviedol v návrhu navrhovateľ). Proti tomuto uzneseniu bolo navrhovateľom podané odvolanie. Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 03. 11. 2010 bolo uznesenie okresného súdu zrušené a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie. Následne okresný súd žiadal najprv súdneho exekútora a následne aj navrhovateľa o doručenie úverovej zmluvy so všetkými prílohami vrátane všeobecných obchodných podmienok a rozhodcovskej zmluvy. Po doručení žiadaných dokladov okresný súd uznesením zo dňa 25. 03. 2011 opätovne zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia. Následne bola exekúcia zastavená.

V exekučnej veci vedenej pod sp.zn. 2Er/1547/2010 bola súdu žiadosť o udelenie poverenia doručená dňa 23. 09. 2010. Žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá uznesením zo dňa 19. 11. 2010 (nie dňa 30. 01. 2011, ako uviedol v návrhu navrhovateľ). Proti tomuto uzneseniu bolo navrhovateľom podané odvolanie, ktoré však potom zobral späť a Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 24. 02. 2011 odvolacie konanie zastavil. Následne bola exekúcia zastavená.

Ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. 05. 2010 ukladalo súdu, ak nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, vydať v lehote 15 dní od doručenia žiadosti rozhodnutie, ktorým poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Až v tretej vete citovaného ustanovenia je upravený postup súdu v prípade, ak žiadosť súdneho exekútora zamietla. Takéto poradie je zachované aj po následných novelách. Pre vydanie rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia teda nebola a ani v súčasnom znení predmetného zákonného ustanovenia nie je uvedená lehota na rozhodnutie, čo vyplýva z jazykového, gramatického a systematického výkladu. Nebol potom naplnený predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu na strane odporkyne pre tvrdený nesprávny úradný postup spočívajúci v nedodržaní tejto lehoty. Súd je oprávnený a zároveň aj povinný skúmať zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania, teda aj pred samotným vydaním poverenia. Preskúmaním predložených exekučných titulov - rozhodcovských rozsudkov súd realizoval svoje oprávnenie vyplývajúce mu z § 44 ods. 2 Exekučného poriadku posúdiť, či exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. Exekučný súd má teda oprávnenie skúmať tak formálnu, ako aj materiálnu vykonateľnosť exekučného titulu. Toto oprávnenie mu vyplýva z judikatúry Súdneho dvora EÚ (rozhodnutie vo veci Asturcom sp.zn. C-40/08) aj rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. 5Cdo 291/2010, 3MCdo 11/2010).

Okresný súd v konaniach rozhodol o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. Konal vo veci plynulo, keď si vyžiadaval doklady potrebné pre rozhodnutie vzhľadom na to, že ako exekučný titul bol súdu predložený rozhodcovský rozsudok. V konaní vedenom pod sp.zn. 11Er/155/2010 nemohlo byť vydané poverenie v lehote 15 dní odo dňa doručenia žiadosti, pretože bolo najprv rozhodnuté o zamietnutí

žiadosti a až následne po doručení uznesenia krajského súdu (ktorým zrušil rozhodnutie okresného súdu) účastníkom konania bolo možné vydať poverenie, čo súd urobil bez zbytočného odkladu. Predmetné exekučné konanie nie je do dnešného dňa skončené. Navrhovateľovi nemohla vzniknúť škoda ním tvrdená v návrhu, teda náhrada istiny s príslušenstvom, ktorá už nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu ani nemajetková ujma, pretože exekučné konanie stále prebieha na základe ním predloženého exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku. Súd v jednotlivých exekučných konaniach vyzval ako súdneho exekútora, tak aj Stály rozhodcovský súd o doloženie dokladov za účelom posúdenia exekučného titulu a až po doručení listín bolo možné posúdiť súlad predloženého exekučného titulu so zákonom. Teda postup okresného súdu vo vyššie uvedených exekučných veciach bol v súlade s § 44 ods. 2 zákona 233/1995 Z.z.

Rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie nemohlo ísť o nesprávny úradný postup. Za nesprávny úradný postup nemožno považovať taký postup, ktorý našiel svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí. Nesprávnym úradným postupom nemôže byť samotný spôsob rozhodnutia, prípadne právne posúdenie veci. Podľa názoru súdu takéto rozhodnutie, ktorým bola zamietnutá žiadosť o udelenie poverenia nie je ani nesprávnym úradným postupom v zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., ani nezákonným rozhodnutím v zmysle § 6 zákona 514/2003 Z.z. Z uvedených dôvodov mal súd za to, že navrhovateľ nepreukázal existenciu nesprávneho úradného postupu na strane odporkyne ako základnej podmienky vzniku zodpovednosti odporkyne za škodu v zmysle zákona 514/2003 Z.z.

Ohľadom navrhovateľom tvrdenej skutočnosti, že vyvinul enormné úsilie a podával žiadosti o informácie o stave konania (dňa 02. 07. 2009, dňa 23. 09. 2009, dňa 13. 11. 2009, dňa 25. 02. 2009, ako aj sťažnosti na prieťahy v konaní dňa 30. 08. 2010, dňa 23. 11. 2010 a dňa 25. 05. 2011) v exekučnom konaní sp.zn. 2Er/1457/2010 súd konštatuje, že tieto žiadosti a sťažnosť zo dňa 30. 08. 2010 mali byť podané skôr, ako bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia (23. 09. 2010). Čo sa týka zvyšných sťažností tie mali byť podané až po vydaní uznesenia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia a v spise sa žiadna žiadosť ani sťažnosť nenachádza.

Na základe vyššie uvedeného má súd za to, že nebol preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu, keď plynule a bez prieťahov skúmal podmienky pre vydanie poverenia súdnemu exekútorovi vzhľadom na to, že exekučným titulom bolo rozhodnutie rozhodcovského súdu. Ani v jednom prípade potom súd nekonštatoval, že došlo k porušeniu povinností na strane súdu, ktoré tvrdil navrhovateľ vo svojom návrhu, a teda nebola splnená prvá hmotnoprávna podmienka pre úspešné uplatnenie nároku navrhovateľom. Súd má tiež za to, že navrhovateľ nepreukázal vznik tvrdenej majetkovej škody predstavujúcej náhradu istiny s príslušenstvom (ktorej výšku v návrhu vôbec nezdôvodnil a nezhoduje sa so sumou, ktorú žiadal v exekučnom konaní) ani nemajetkovej ujmy, pretože nepreukázal z akého dôvodu sa nemôže domáhať plnenia od povinných na základe žaloby pred všeobecným súdom. Zastavením exekučného konania exekučný súd prelomil materiálnu právoplatnosť rozhodcovského rozsudku a zanikla zároveň prekážka rozsúdenej veci. Pre navrhovateľa zastavením exekučného konania podľa § 45 zákona č. 422/2002 Z.z. odpadá prekážka rei iudicatae na uplatnenie práva na súde. Zamietnutie žiadostí o udelenie poverenia zapríčinil samotný navrhovateľ, ktorý formuloval rozhodcovskú doložku vo svojich zmluvných podmienkach tak, že spôsobil jej neprijateľnosť. Vzhľadom na to, že postup Okresného súdu Brezno pri rozhodovaní o žiadostiach o vydanie poverenia bol v súlade so zákonom, súd je toho názoru, že navrhovateľovi v súvislosti s rozhodovaním o žiadosti o vydanie poverenia majetková škoda ani nemajetková ujma nevznikli, a preto návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1, § 151 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Odporkyňa bola síce v konaní úspešná, ale náhradu trov konania jej súd nepriznal, pretože si ich nevyčísľila a zo spisu jej žiadne trovy konania nevyplývajú, preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odvolaní okrem náležitostí v zmysle § 42 ods. 3 a 79 ods. 1 O.s.p., musí byť uvedené, proti ktorému súdu a ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a O.s.p.),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa Zákona č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok).